

Čarovné moře

Krůček po krůčku mířím k břehu blankytně modré, na první pohled nekonečné plochy. Po tváři mě šimrají paprsky usínajícího slunce, den se blíží ke konci. Mezi prsty cítím teplý písek, hřejivý jako ten nejkrásnější úsměv. Tu tam je posetý jemnými oblázky, které každým krokem laskají má chodidla. Křik racků vznášejících se nad mou hlavou je snad jediná věc narušující blažený klid, který tu nacházím.

V dále zahlédnu pomalu se blížící vlnu, v záři slunce se její povrch blyští jako by byla pokryta těmi nejvzácnějšími perlami. Plynule se převaluje ze strany na stranu a za pár chvil dosáhne až k mým kotníkům. V těle pocítím chlad, na který si však během mrknutí oka zvyknu a udělám další krok vpřed.

Z celých svých plic se nadechnu a poté se ponořím do podmořského světa. Najednou všechny křik racků zmizí, ohlušující ticho se rozprostře všude kolem mě. Jako první mé oko zaujme ladný pohyb drobných rybek, moře je jich plné jako rozkvetlého kvítí na letní louce. Zajímá mě, kam asi všechny míří, kde se nachází jejich cíl? Po chvíli většina těchto malých poutníků zmizí z mého dohledu, jejich cesta pokračuje za zářivě barevný korál, který se majestátně tyčí uprostřed vodního městečka. Pomalu se vznesu na vodní hladinu, abych se mohl nadechnout.

Konec dne je tu, obloha se mění na rudé bojiště a slunce se schovává za obzor. Jako by i ti skřehotající raci poznali, že je čas nechat svět v klidu usnout. I já opouštím toto čarovné místo, avšak mé kroky sem budou brzy znovu směřovat.

Kateřina Mikysková